

Nieuwsbrief VEAN ERF Updates - Nummer 08, 2015

Nummer 8, 2015

Redactie: mr. F.M.H. Hoens.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2015:1978](#) 10-09-2015

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:7099](#) 22-09-2015

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:3933](#) 22-09-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:6656](#) 08-09-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:6654](#) 08-09-2015

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2015:2563](#) 08-09-2015

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2015:7022](#) 25-08-2015

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2015:2523](#) 12-08-2015

Rechtbank

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2015:6246](#) 23-09-2015

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2015:6755](#) 09-09-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:6265](#) 02-09-2015

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2015:5809](#) 02-09-2015

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2015:6244](#) 28-08-2015

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2015:5628](#) 27-08-2015

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2015:4125](#) 26-08-2015

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2015:7850](#) 03-08-2015

RECHTSPRAAK

Dementerende testateur. Wilsonbekwaamheid bij het testen echter niet vast te stellen. Waarneming van instrumenterend notaris cruciaal.

In een eerder tussenvonnis hebben eisers opdracht gekregen de wilsonbekwaamheid van erflater bij het testen te bewijzen. Uit zeven getuigenissen volgt volgens de rechtbank het beeld van een oude man die in toenemende mate geestelijk achteruit ging. Daartegenover staat een getuigenis die dit beeld relativeert. Het patiëntendossier spreekt van een 'dementerende' patiënt. Een en ander dwingt volgens de rechtbank nog niet tot de conclusie dat erflater bij het opstellen van zijn testament niet wilsbekwaam was.

Cruciaal acht de rechtbank de waarnemingen van de instrumenterend notaris, voor, tijdens en na het opmaken van het testament. De rechtbank betreurt het dat geen van partijen de notaris als getuige heeft voorgebracht. Deze zou naar verwachting klaarheid kunnen hebben gebracht op een aantal vraagpunten.

De rechtbank moet het echter doen met het voorhanden materiaal, waaronder de (enkele) verklaring van de notaris dat zij erflater wilsbekwaam achtte en geen reden zag het Stappenplan Beoordeling Wilsbekwaamheid van de KNB te volgen. Gegeven deze uitlating van de notaris, kan de rechtbank niet tot de conclusie komen dat erflater wilsonbekwaam was bij het opstellen van zijn testament, ook al vertoonde erflater symptomen van dementie.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 23-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2015:6246

Zaaknummer: C/02/276530 / HA ZA 14-78

Rechters: Poerink

Wetsartikelen: 3:32 BW en 4:55 BW

RECHTSPRAAK

Tuchtrecht. Notaris hoefde de wilsbekwaamheid van de testateur niet nader te onderzoeken, ondanks indicatoren.

Erflater heeft zijn geregistreerd partner ontferd. De partner klaagt dat de notaris onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de wilsbekwaamheid van erflater. Het hof bevestigt het oordeel van de kamer dat de notaris zorgvuldig heeft gehandeld.

Hoewel erflater bij het opstellen van zijn testament in een verpleegtehuis verbleef en aan verschillende lichamelijke ziektes leed en op leeftijd was (indicatoren), hoefde de notaris in dit geval geen nader onderzoek te doen naar de wilsbekwaamheid en het Stappenplan Beoordeling Wilsbekwaamheid van de KNB niet toe te passen. In drie, relatief lange, gesprekken met de (kandidaat-)notaris was erflater consistent in zijn wensen. Niet gebleken is dat de ziekten waaraan erflater leed zijn geestesvermogens hebben aangetast. Van ongeoorloofde beïnvloeding is ook niet gebleken. De notaris heeft terecht ministerie verleend (art. 21 WNA).

De gespreksaantekeningen die de notaris heeft overgelegd, zijn gedeeltelijk zwart gemaakt. De notaris hoeft deze niet leesbaar te maken. Wat erflater over zijn wil heeft verklaard, valt onder de geheimhoudingsplicht van de notaris (art. 22 WNA). De goede uitoefening van de tuchtrechtspraak noodzaakt in dit geval er niet toe dat de notaris de verklaringen prijsgeeft.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:3933

Zaaknummer: 200.165.240/01 NOT

Rechters: W.J.J. Los, A.H.N. Stollenwerck en B.J.M. Gehlen

Wetsartikelen: 3:34 BW, 4:55 BW, 21 WNA en 22 WNA

RECHTSPRAAK

Halve woning behoort door tweetrap niet tot erflaters nalatenschap. Erflaters legaat van de woning vervalt voor deze helft.

Erflater legateert een woning aan zijn huishoudster. Voor de ene helft is erflater dan onvoorwaardelijk eigenaar. De andere helft van de woning heeft erflater verkregen als bezwaarde erfgenaam (tweetrapsmaking, art. 4:141 BW), dus onder ontbindende voorwaarde. De tweede helft behoort uiteindelijk niet tot de nalatenschap van erflater, door vervulling van de ontbindende voorwaarde.

De huishoudster stelt dat zij als legataris recht heeft op de gehele woning. Zij beroept zich op de uitzondering in artikel 4:49 lid 1 slot BW. De erfgenamen van erflater beroepen zich daarentegen op de hoofdregel van artikel 4:49 lid 1 BW, dat het legaat vervalt voor zover de woning niet tot erflaters nalatenschap behoort. De erfgenamen van erflater zijn tevens verwachters bij de tweetrapsmaking en kunnen dus over de gehele woning beschikken.

Volgens het hof is het een kwestie van uitleg (art. 4:46 BW), maar is het niet zo dat de uiterste wil geen duidelijke zin heeft (art. 4:46 lid 2 BW). Het testament van erflater biedt volgens het hof geen steun voor het door de huishoudster gestelde oogmerk van erflater om de gehele woning te legateren, ook als de helft daarvan niet tot zijn nalatenschap zou behoren. Die situatie heeft erflater niet voor ogen gestaan, althans dit is niet uit het testament zelf af te leiden (art. 4:49 lid 1 slot BW). Volgens het hof heeft de huishoudster slechts recht op de helft van de woning.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 22-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:7099

Zaaknummer: 200.149.510/01

Rechters: W. Breemhaar, M.E.L. Fikkers en G.K. Schipmølder

Wetsartikelen: 4:46 BW, 4:49 BW en 4:141 BW

RECHTSPRAAK

Geldlegaat ter grootte van percentage nalatenschap, waartoe woning behoort. WOZ-waarde bepalend voor erfbelasting.

Moeder overlijdt in 2010. Aan een van haar kinderen heeft zij een geldlegaat gemaakt, ter grootte van tien procent van de nettonalatenschap. De waarde van de nalatenschap wordt vooral bepaald door de woning van moeder. Bij de uitkering van het legaat is uitgegaan van de waarde in het economische verkeer van de woning bij moeders overlijden. De inspecteur berekent voor de erfbelasting het legaat op basis van de (hogere) WOZ-waarde (art. 21 lid 5 SW 1956), volgens de P-G terecht.

Gelet op de bewoordingen van het testament is de waarde van het legaat mede afhankelijk van de woning, aldus de P-G in zijn conclusie. De P-G wijst op de arresten van de Hoge Raad van 13 december 1995 (BNB 1996/70) en van 11 april 2014 (ECLI:NL:HR:2014:835, BNB 2014/195).

In 1995 oordeelde de Hoge Raad dat als een vordering is terug te voeren op een vermogensbestanddeel waarvoor artikel 21 SW 1956 een bijzonder waarderingsvoorschrift bevat, de waarde van de vordering wordt bepaald overeenkomstig dat voorschrift. In 2014 oordeelde de Hoge Raad dat de WOZ-waarde ook als waarderingsmaatstaf geldt voor (overbedelings)vorderingen voor zover die afhankelijk zijn van de waarde van een woning. Het komt de P-G voor dat deze arresten er tezamen beschouwd toe nopen het legaat te waarderen met inachtneming van de waarderingsfictie van artikel 21 lid 5 SW 1956.

Dit leidt ertoe dat de zoon over een groter bedrag erfbelasting moet betalen dan het bedrag dat hij daadwerkelijk heeft ontvangen. De waarderingsfictie beoogt echter een belangrijke vereenvoudiging in de uitvoering van de heffing, zodat deze niet elke redelijke grond ontbeert.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 10-09-2015

ECLI: ECLI:NL:PHR:2015:1978

Zaaknummer: 14/04115

Rechters: R.L.H. P-G IJzerman

Wetsartikelen: 21 SW 1956

RECHTSPRAAK

Executele eindigt door wettelijke vereffening. Geschil over rekening en verantwoording executeur.

Na vaders overlijden aanvaarden zijn zoon en twee dochters de nalatenschap beneficiair. De nalatenschap is negatief. Doordat de nalatenschap wettelijk vereffend moet worden (art. 4:202 lid 1 BW), eindigt de executele van de zoon (art. 4:149 lid 1 onder d BW). De drie kinderen zijn allen vereffenaar (art. 4:195 lid 1 BW).

Onderwerp van geschil is de rekening en verantwoording van de zoon aan zijn zusters.

Volgens het hof moet de zoon, gezien de aard van de rechtsverhouding, aan zijn zusters rekening en verantwoording afleggen van zijn werkzaamheden als executeur. In dit specifieke geval kunnen echter niet al te hoge eisen worden gesteld aan de rekening en verantwoording. Zulks gelet op de omvang van de nalatenschap, de (korte) duur van de executele, het feit dat de zusters kort na het overlijden door de notaris zijn geïnformeerd over het testament en zij binnen een redelijke termijn een boedelbeschrijving hebben verkregen waaruit de omvang van de nalatenschap bleek.

Volgens het hof heeft de zoon in dit geval genoegzaam rekening en verantwoording afgelegd. Daar komt bij dat de zusters na het einde van de executele ook zelf bij de bank en de accountant de gewenste gegevens hadden kunnen opvragen, hetgeen zij niet hebben gedaan.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 08-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2015:2563

Zaaknummer: 200.141.750/01

Rechters: Labohm, Stollenwerck en Warnaar

Wetsartikelen: 4:149 BW, 4:195 BW en 4:202 BW

RECHTSPRAAK

Bewijs van leenschulden van erflater. Executeur-erfgenaam veroordeeld tot betaling.

Erflater overlijdt in 2013. Zijn zuster en zwager hebben hem door de jaren heen geld geleend en vorderen terugbetaling van erflaters partner, die enig (beneficiair) erfgenaam en executeur is.

De rechtbank acht de leningen – mede op basis van partijverklaringen van de zuster en zwager als aanvullend bewijs – aangetoond en opeisbaar geworden door erflaters overlijden. De rechtbank veroordeelt de partner tot betaling.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2015:5809

Zaaknummer: C-13-558111 - HA ZA 14-86

Rechters: N.C.H. Blankevoort

Wetsartikelen: 4:7 BW en 4:145 BW

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Erfgenamen en executeur-afwikkelingsbewindvoerder ten onrechte in persoon gedaagd. Niet-ontvankelijkheid.

Erflaters weduwe meent dat erflaters laatste testament ongeldig is wegens wilsontbreken. Zij daagt A en B – zijnde erflaters kinderen – en C en D – zijnde executeurs tevens afwikkelingsbewindvoerders – in rechte.

De rechtbank verklaart de weduwe niet-ontvankelijk in haar vorderingen. Zij heeft C en D ten onrechte in persoon gedaagd, in plaats van in hun hoedanigheid van executeur. Ook de erfgenamen A en B had zij niet in persoon moeten dagen, nu hun erfdeel onder testamentair bewind stond. De weduwe had in plaats daarvan de bewindvoerders moeten dagen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2015:6755

Zaaknummer: C/10/470513 / HA ZA 15-189

Rechters: R.C. Verschuur

Wetsartikelen: 4:145 BW en 4:173 BW

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Kortgedingvonnis tussen moeders erfgenamen leidt tot executoriaal beslag op woning van een van hen. Geen reden voor schorsing executie kortgedingvonnis.

Het geschil betreft de executie van een eerder vonnis in kort geding dat uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. In de onderhavige incidentele procedure wordt schorsing van die executie verlangd (art. 351 Rv).

De twee dochters van moeder, A en B, verschillen van mening over de uitleg van een legaat van moeder aan A. Het betreft een legaat van moeders woning tegen inbreng van de waarde. De kortgedingrechter heeft voor recht verklaard dat de door A afgeloste hypotheekschuld van moeder in mindering komt op A's inbrengverplichting. Daarbij is B veroordeeld tot betaling van een bedrag aan A. A heeft ter zake executoriaal beslag gelegd op de woning van B. B is afhankelijk van een bijstandsuitkering en wil executoriale verkoop van haar woning vooralsnog voorkomen door schorsing van de executie van het kortgedingvonnis.

Het hof laat in dit geval – onder verwijzing naar HR 30 mei 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC5012 en HR 20 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:688 – het belang van A bij executie prevaleren boven het belang van B. A heeft er belang bij dat zij niet op het haar toekomende hoeft te wachten. B heeft anderzijds niet voldoende gesteld dat het voor haar niet mogelijk is om de executoriale verkoop af te wenden. Het feit dat executoriale verkoop naderhand moeilijk ongedaan gemaakt kan worden, acht het hof ontoereikend voor schorsing.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:6656

Zaaknummer: 200.170.462/01

Rechters: J.H. Kuiper, J.D.S.L. Bosch en D.H. de Witte

Wetsartikelen: 4:46 BW en 351 Rv

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Hoedanigheid van gedaagde als executeur genegeerd. Kennelijke misslag kortgedingvonnis. Executie geschorst.

Het geschil betreft de executie van een eerder vonnis in kort geding dat uitvoerbaar bij voorraad is verklaard. In de onderhavige incidentele procedure wordt schorsing van die executie verlangd (art. 351 Rv).

Volgens het hof bevat het kortgedingvonnis een kennelijke misslag. De kinderen van erflater hadden zijn partner in haar hoedanigheid van executeur gedagvaard, terwijl de kortgedingrechter de partner in privé heeft aangemerkt. Het verzoek van de partner om herstel van deze fout (art. 31 Rv) is door de voorzieningenrechter afgewezen, omdat dit een nieuwe beoordeling zou vergen.

Het hof laat in dit geval – onder verwijzing naar HR 30 mei 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC5012 en HR 20 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:688 – het belang van de kinderen bij schorsing van de executie prevaleren boven het belang van de partner bij executie.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-09-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:6654

Zaaknummer: 200.169.778/01

Rechters: J.H. Kuiper, B.J.H. Hofstee en D.H. de Witte

Wetsartikelen: 31 Rv en 351 Rv

RECHTSPRAAK

Schending legitieme. Inkortingsvolgorde en stiefkinderen. Executele en ontvankelijkheid.

Erflaatster overlijdt in 2013. Zij laat naast haar dochter (D) als erfgenamen achter de drie kinderen van haar vooroverleden echtgenoot en zijn kleinkind (K). Erflaatster heeft tijdens leven al schenkingen gedaan aan deze vijf erfgenamen. D stelt dat haar legitieme is geschonden door makingen en giften van erflaatster aan K en daagt K in rechte.

De kantonrechter stelt een legitimaire aanspraak van D vast. Vervolgens is de vraag waar ingekort moet worden.

De verkrijgingen van de drie kinderen van erflaters echtgenoot – stiefkinderen van D, artikel 4:8 lid 3 BW – worden tegen inkorting beschermd door artikel 4:91 lid 1 BW. De makingen en giften aan K zijn wel inkortbaar (art. 4:87 lid 2 BW). K is geen stiefkind van erflaatster.

Echter, wat betreft de inkorting van de makingen aan K, had D zich als schuldeiser van de nalatenschap moeten wenden tot de privaat vertegenwoordigingsbevoegde execteur (art. 4:145 lid 2 BW). Het gaat om een vordering van D op de nalatenschap (art. 4:79 BW onder a jo. art. 4:7 lid 1 onder g BW). In zoverre is D niet-ontvankelijk.

D is wel ontvankelijk wat betreft de inkorting van de giften aan K. Deze inkorting resulteert in een rechtstreekse vordering op K (art. 4:90 lid 1 BW).

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 02-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:6265

Zaaknummer: 3560245 UC EXPL 14-17578 KC/

Rechters: C. Karman

Wetsartikelen: 4:7 BW, 4:8 BW, 4:79 BW, 4:87 BW, 4:90 BW, 4:91 BW en 4:145 BW

RECHTSPRAAK

Benoeming wettelijk vereffenaar. Rechtbank houdt vast aan wettelijke publicatieplicht.

Erflaters nalatenschap is nog niet door een erfgenaam aanvaard en een executeur ontbreekt. Waarschijnlijk is de nalatenschap negatief. De hypotheekbank verzoekt als schuldeiser van de nalatenschap om benoeming van een vereffenaar (art. 4:204 lid 1 onder b BW). De rechtbank wijst dit verzoek toe.

De rechtbank verplicht wel tot publicatie van de benoeming overeenkomstig artikel 4:206 lid 6 BW en conform de Aanbeveling van het Landelijk Overleg Vakinhoud Civiel en Kanton (LOVCK), versie 1 juni 2015. De rechtbank ziet geen ruimte om van de wettelijke publicatievereisten af te wijken.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 28-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2015:6244

Zaaknummer: C/16/387808 HA RK 15/57

Rechters: E.E.M. van Abbe

Wetsartikelen: 4:204 BW en 4:206 BW

RECHTSPRAAK

Periodieke uitkering aan ANBI afhankelijk van twee levens. Sterftekans minder dan 1%. Geen periodieke gift voor de inkomstenbelasting.

Een echtpaar doet een periodieke gift aan een ANBI. De gift eindigt na vijf jaar en bij het (eerder) overlijden van de langstlevende van het echtpaar. In geschil is of de gift (in 2010) als periodieke gift (art. 6.34 Wet IB 2001, art. 6.38 Wet IB 2010, tekst 2010) in aanmerking genomen kan worden voor de inkomstenbelasting.

Volgens de inspecteur is niet aan de onzekerheidseis voldaan, nu het sterfterisico in dit geval minder dan 1% bedraagt.

De rechtbank geeft de inspecteur gelijk. De rechtbank grijpt terug op de wetsgeschiedenis van artikel 47 Wet IB 1964 (oud), waaruit volgt dat sprake moet zijn van een wezenlijke onzekerheid voor de betaling van de periodieke termijnen. Dit uitgangspunt geldt onder de Wet IB 2001 nog steeds. Met het vereiste van vijfjaartermijnen wilde de wetgever geschillen voorkomen over de vraag of sprake is van wezenlijke onzekerheid. Uit de wetsgeschiedenis is af te leiden dat die vijfjaarstermijn is geënt op de situatie van een periodieke gift op het leven van één belastingplichtige. Voor een periodieke gift op twee levens, zoals in het onderhavige geval, mag de sterftekans niet kleiner zijn van 1%. Het voldoen aan de vijfjaarstermijn volstaat niet.

Beroepen op het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel wijst de rechtbank af.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 27-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2015:5628

Zaaknummer: AWB - 15 - 424

Rechters: A.F.M. Q Beukers-van Dooren

Wetsartikelen: 6.34 Wet IB 2001, 6.38 Wet IB 2001 en 47 Wet IB 1964 (oud)

RECHTSPRAAK

Wilsbekwaamheid testatrice. Bewijsopdracht niet vervuld.

Na haar overlijden wordt erflaatsters wilsbekwaamheid bij het testen betwist en daarmee de geldigheid van haar testament (art. 4:55 BW). Bij tussenvonnis is A opgedragen de beweerd geestelijke stoornis van erflaatster te bewijzen.

A laat drie getuigen horen, maar hun verklaringen overtuigen de rechtbank niet van het gelijk van A. De rechtbank kent daarom doorslaggevende betekenis toe aan de verklaring van de instrumenterend notaris. Deze was bij het passeren ervan overtuigd dat erflaatster de gevolgen van haar niet-complexe testament volledig overzag.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2015:4125

Zaaknummer: C/17/135893 / HA ZA 14-299

Rechters: M. Sanna

Wetsartikelen: 4:55 BW

RECHTSPRAAK

Vaststelling loon benoemde vereffenaar. Hof acht voorschotbetalingen mogelijk in complexe nalatenschappen.

De door de rechter benoemde vereffenaar heeft de kantonrechter machtiging verzocht om voorschotten op het vereffenaarsloon ten laste van de nalatenschap te brengen. Anders dan de kantonrechter ziet het hof in hoger beroep ruimte om het verzoek toe te wijzen.

De wettelijke regeling gaat er weliswaar van uit dat het loon pas wordt betaald na het verbindend worden van de uitdelingslijst (art. 4:206 lid 3 BW, art. 4:218 lid 1 en lid 3 BW, art. 4:220 lid 1 BW). In bewerkelijke en complexe nalatenschappen kunnen voorschotten echter nodig zijn, omdat anders benoeming van een vereffenaar en daarmee een goede vereffening niet mogelijk is. Bij een negatieve nalatenschap ligt het in de rede om voor de bepaling van het voorschot aansluiting te zoeken bij de Recofa-richtlijnen voor faillissementen. Ook ligt het dan in de rede dat de kantonrechter een verslag van de vereffenaar verlangt (vergelijk art. 73a Fw). Voorts sluit het hof zich aan bij de overwegingen van Rb. Zeeland-West-Brabant van 12 november 2014 (ECLI:NL:RBZWB:2014:7704) dat een redelijke wetstoepassing ertoe leidt dat de vereffeningskosten – waaronder het vereffenaarsloon – moeten worden voldaan voor de overige schulden van de nalatenschap, behoudens uitvaartkosten (art. 4:7 lid 1 onder b BW, art. 3:288 onder b BW) en andere wettelijke voorrangsregels.

De kantonrechter kan slechts een concreet verzocht voorschot op het loon vaststellen (art. 4:206 lid 3 BW). Een verzoek om een bepaalde wijze van declareren vast te leggen, is niet concreet genoeg.

De vereffenaar wenst ook een voorschot ten aanzien van de door hem te maken *kosten*. Dit zijn boedelschulden die – anders dan het vereffenaarsloon – niet vatbaar zijn voor vaststelling vooraf door de kantonrechter. De vereffenaar moet deze kosten opnemen in zijn rekening en verantwoording. Ingeval van een tekort in de nalatenschap, kunnen de kosten slechts naar evenredigheid voldaan worden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 25-08-2015

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2015:7022

Zaaknummer: 200.169.571

Rechters: J.H. Lieber, A. Smeeïng-van Hees en R.A. Dozy

Wetsartikelen: 3:288 BW, 4:7 BW, 4:206 BW, 4:218 BW, 4:220 BW en 73a Fw

RECHTSPRAAK

Executeur ontslagen. Verzaken van belangrijke verplichtingen. Vertrouwensbreuk.

Erflater heeft zijn echtgenote tot executeur benoemd. Op zijn nalatenschap is de wettelijke verdeling (art. 4:13 BW) van toepassing tussen de echtgenote (stiefmoeder) en erflaters kinderen. De kinderen verzoeken in hoger beroep om ontslag van de echtgenote als executeur (art. 4:149 lid 1 onder f en lid 2 BW). Het hof wijst het ontslag toe.

De echtgenote heeft volgens het hof de executeursverplichtingen ernstig veronachtzaamd. Zij heeft in ruim zeven jaar nog geen definitieve boedelbeschrijving opgesteld (art. 4:146 lid 2 BW) en niet aan haar informatieplicht jegens de erfgenamen voldaan (art. 4:148 BW), terwijl erflater beide verplichtingen nader invulling had gegeven in zijn testament. Hierdoor is bij de kinderen een diep, langdurig en niet aanstonds van enige grond ontbloot wantrouwen jegens de echtgenote als executeur ontstaan, waardoor de persoonlijke vertrouwensrelatie die nodig is voor een goede uitvoering van de executele, is weggefallen. Ook dit levert, in samenhang met het verzaken van de verplichtingen om een boedelbeschrijving te maken, een gewichtige reden op die het ontslag rechtvaardigt.

Het hof benoemt op verzoek van de erfgenamen een boedelnotaris om de boedelbeschrijving op te stellen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 12-08-2015

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2015:2523

Zaaknummer: 200.156.802/01

Rechters: Stollenwerck, Sutorius-van Hees en Zwagemaker

Wetsartikelen: 4:13 BW, 4:146 BW, 4:148 BW en 4:149 BW

RECHTSPRAAK

Verkoop woning aan huurder voor waarde in verhuurde staat. Schenking.

Vader heeft een woning verkocht aan zijn zoon, die deze huurde. Volgens de inspecteur gaat in de verkoop een belastbare schenking schuil. De rechtbank is het eens met de inspecteur.

De schenkbelasting sluit aan bij het civielrechtelijke begrip gift (art. 1 lid 1 aanhef en onder 3 SW 1956 jo. art. 7:186 lid 2 BW). Een gift vereist verarming van de schenker, verrijking van de begiftigde en vrijgevigheid.

Volgens de rechtbank is in dit geval aan al deze vereisten voldaan. Door de verkoop aan de zoon gaat het huurrecht teniet. Daarom moet de waarde worden gesteld op de waarde onbewoond. De woning is echter verkocht voor de getaxeerde waarde in verhuurde staat, die lager was dan de – tevens getaxeerde – waarde onbewoond. Er is daarmee sprake van verarming, verrijking en vrijgevigheid.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 03-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2015:7850

Zaaknummer: AWB-14_2586

Rechters: M.H.L.C. Bijvoet, M.C.A. Onderwater en A. van Dongen

Wetsartikelen: 1 SW 1956 en 7:186 BW